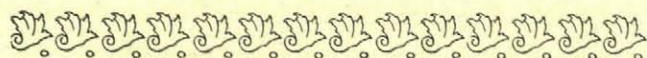

In een vlier zit een groenvink te roepen, prachtig van kleur, groen en zwart en heldergeel. Een paar weken geleden zag hij er nog armoedig en verformfaaid uit, maar nu zijn de verbleekte en verweerde randjes van zijn veeren afgevallen en komt het mooie pak te voorschijn. Zoo gaat het ook met vink en kneu en spreeuw en zelfs de grauwe musschenbende gaat er nu pittiger uitzien. Het is, of de langere dag, het sterkere licht hun de wenschelijkheid heeft doen inzien van een beter kleedij. De mannetjesmusschen krijgen donkere snavels en de meeste meeuwenkoppen zijn al zwart.

In het begin van de maand zijn de spreeuwen nog weinig talrijk, maar toch vormen zij reeds hun zang- en exercitiegezelschappen. Iedere dag wordt de troep grooter en met het midden van de maand verschijnen de groote joelbenden. Dan begint ook de merel te zingen, de leeuwerik heeft zich reeds lang doen hooren, schildvink en houtduif beginnen ook dra en dat geeft dan met de meezen, boomklever, boomkruiper, heggemus, roodborst, winterkoning, mistel-lijster al een heel respectabel lente-concert. Roeken en bonte kraaien doen de bazuinpartij.

En wat zegt ge van dat bouquetje uit veld en tuin: hazelaar, sneeuwkloude, veronica, vroegeling, winter-aconiet, madeliefje, speenkruide, jasmijn nudiflorum, gaspeldoorn, klein hoefblad, kruiskruid, paarse doovenetel, kornoelje, hamamelis, peperboomje, vogelmuur en kerstroos?

JAC. P. TH.

Vragen en Korte Mededeelingen.

Vereeniging tot het Behoud van Natuurmonumenten in Nederland.

Sedert 15 December 1905 zijn tot de Vereeniging toegetreden 183 leden en 4 donateurs. Het bedrag der schenkingen in eens is geklommen tot f 1622, terwijl aan jaarlijksche contributies bij de f 600 wordt opgebracht. Er kwam schenking in van f 1000 en één van f 500.

Dit is, den ongunstigen tijd van het jaar in aanmerking genomen, reeds een zeer goed begin, hoewel wij er nog niet aan kunnen denken, om meren en eilanden te koopen of prachtstukken hei te reserveeren te midden van moderne villa-parken of fabriekswijken. Toch moet het eens zoover komen.

Voor het lidmaatschap (minimum contributie f 1 per jaar) of donateurschap (minimum contributie f 50 per jaar of f 500 in eens) kan men zich aanmelden bij den voorloopigen secretaris Jac. P. Thijssse te Bloemendaal.

T.

Amsterdamsche Entomologische Club.

Op Zaterdag 16 December 1905 hield de „A. E. C.“ hare 40ste bijeenkomst, onder voorzitterschap van Dr. J. Th. Oudemans, des avonds te 8 uur in „Zeemanshoop“.

Aanwezig 9 leden.

De Voorzitter deelt mede, dat er een brief is ingekomen van den Secretaris der Afd. Amsterdam van de N. N. V., waarin de wenschelijkheid wordt uitgesproken, om het samenvallen van vergaderingen der A. E. C. en der genoemde Afd. op denzelfden datum, wat heden het geval is, te vermijden. Het hiermede volkomen eens zijnde, wordt besloten in die richting pogingen aan te wenden.

Vervolgens vermeldt de Voorzitter, dat de heer van Waterschoot van der Gracht hem medegedeeld heeft, als secretaris-penningmeester der A. E. C. te moeten aftreden, daar hij Amsterdam verlaten heeft, om zich metterwoon te Vught te vestigen. Onder dankzegging voor zijne medewerking van af het oprichten der vereeniging, wordt hem ontslag verleend en vervolgens in zijne plaats benoemd de

heer R. A. Polak, Noordstraat 5, Amsterdam, die de benoeming aanneemt.

Overgaande tot de wetenschappelijke mededeelingen, laat de heer de Meijere voorwerpen zien eener groote Passalide, *Nelius interruptus*, levend door N. A. M. uit Suriname in houtmoolm ontvangen. Deze kevers gaven duidelijk geluid. Het bleek aan spr., dat dit wordt voortgebracht door bewegingen van het achterlijf, waarbij een daarop aanwezig chitineknobbeltje schuurt tegen een fijnbehaard lijstje aan de onderzijde van den achtervleugel. Het gaat dus buiten de dekschilden om. Wat deze laatste betreft, merkt spr. op, dat zij na sluiting samenkleven en dat dit geschiedt, doordien aan het distale gedeelte het eene dekschild eene lijst heeft, die in eene groeve op den kant van het andere past. Aan losgemaakte dekschilden is dit niet alleen goed te zien, doch het valt niet moeilijk, den ruststand dier deelen te herstellen, als wanneer men den samenhang duidelijk gewaar wordt. Van eene andere soort worden, behalve de imagines, ook de larven vertoond; deze schijnen, gelijk andere bekende Passaliden-larven, slechts 4-pootig; het derde pootpaar is nl. geheel rudimentair.

Vervolgens geeft dezelfde spreker een overzicht van de levenswijze van de larven der Cecidomyiden. Men noemt deze familie die der Galmuggen, omdat er zeer bekende galvormers onder zijn; evenwel vormt een groot aantal soorten geene gallen. De verdeeling der larven naar de leefwijze, volgens Rübsaamen, wordt nu besproken; meer dan 20 groepen zijn aldus te onderscheiden, waaronder ook echte parasieten voorkomen.

De heer Mac Gillavry deelt mede, dat hij, in 't laatst van April te Berlijn zijnde, bij een „Ausflug“ naar 't Grünwald, op geschilde dennepalen veel hout- en schorskevers aantrof, die toen juist zwermde. *Thanasimus formicarius* L. was er ook in aantal en vergastte zich vooral aan *Xyloterus lineatus* Ol. Van deze laatste species merkte spr. op, dat zij paarde na rondgevlogen te hebben. Hierna laat dezelfde spr. twee sterk op elkaar gelijkende *Coccinella's* zien, de gewone *C. septempunctata* L. en een hiermede veel overeenkomst hebbende vorm van *C. distincta* Falderm. Ook spreekt hij nog over verschillende uitstulpbare organen bij de Coleoptera en over een onaangenaam riekend vocht, dat door *Oodes helopioides* F. wordt afgescheiden. Eindelijk deelt hij nog mede, dat *Urodon rufipes* Ol. in 1905 in de duinen hier en daar uiterst algemeen was op de bloemen van Reseda. Ten slotte vertoont spr. nog eene *Dinoderus*-soort, uit bamboe gekweekt.

De heer van Beek toont een Dipteron, door hem uit geconfijte dadels gekweekt; de larve had een sterk springvermogen, door zich boogvormig te krommen en dan plotseling te strekken. Ook laat hij rondgaan een hem nog niet geheel bekende *Dromius*, vermoedelijk eene var. van *Dr. quadri-notatus* Panz.

De heer Polak stelt ter bezichtiging eene nu nog levende pop van *Pyrameis atalanta* L., die dus niet vóór den winter uitkwam. Naar hij meent te hebben opgemerkt, zijn de in 't voorjaar vliegende voorwerpen van *Pyrameis* en *Vanessa* niet de zéér laat in 't najaar uitgekomen, die veelal spoedig sterven, doch juist exemplaren, die zich zeer bijtijds, vooral in Augustus, reeds verborgen hebben. Vervolgens vertoont spr. het bodempapier van twee insectendozen, die zeer lang, zonder verplaatst te zijn, aan 't licht zijn blootgesteld geweest. Het zichtbare papier is bruin verkleurd, doch slechts weinig dáár, waar de schaduw der vlinders dit beschermd heeft. Zoo zijn lichtere schaduwbeelden op donkerder grond ontstaan, die zoo duidelijk zijn, dat vele soorten daaruit gemakkelijk herkend kunnen worden. Niet alleen de omtrekken, doch soms ook de teekening is zichtbaar, al naarmate deze meer of minder licht heeft doorgelaten. Eindelijk vermeldt spr. nog, dat eene jonge, nog niet half volwassen rups van *Attacus orizaba*, die in vrijheid geleefd had, reeds een spinsel vervaardigde. Dit was slechts ij en de rups bleek geïnfecteerd te zijn. Later kwam een dergelijk geval voor met eene jonge rups van *Teles polyphemus*; ook deze was geïnfecteerd. Dat tusschen het geïnfecteerd zijn en het maken van een spinsel op veel te jeugdigen leeftijd een verband bestaat, is wel waarschijnlijk; opmerkelijk is het geval in hooge mate.

De heer Oudemans vertoont een sterk afwijkend voorwerp van *Argynnis selene* Schiff. en een dito van *Argynnis aglaia* L. Vervolgens deelt hij mede, dat hij in dezen zomer het antwoord ontving op eene vraag, die hem veel belang inboezemde. Zooals den meesten aanwezigen bekend was, bemerkte de heer Franken, te Amsterdam, dat bloembladeren